

Tribuna

Dissabte

Imma
Tubella

Diumenge

Marta
Sardà

Dilluns

Imma
Cabré

Dimarts

Anna
Montraveta

Dimecres

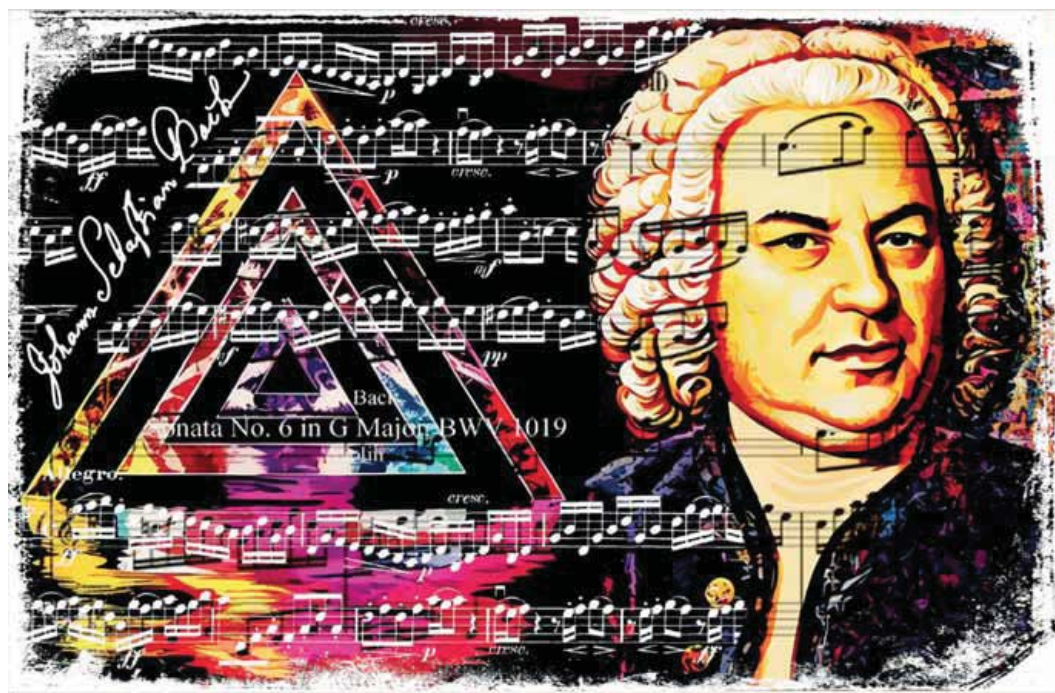
Guiomar
Amell

Dijous

Sonia
Cebrián

Una passió compartida per Bach

Imma Merino
Periodista

Fa uns dies vaig assistir a la interpretació que, en un acte en memòria d'un amic difunt, el violoncel·lista François Jacquotet va fer de la *Suite número 5 per a violoncel* de Johann Sebastian Bach. Amb la sarabanda vaig recordar l'última pel·lícula d'Ingmar Bergman, que du per títol aquest moviment, que correspon al nom d'una dansa barroca. De fet, sempre em passa d'ençà que vaig veure *Saraband* (2003), en què, des del primer moment que hi sona amb la pantalla en negre al començament, el to d'aquesta part de la peça marca la sobrietat, el despullament, el recolliment i també l'esquinçament aspre de la pel·lícula amb la qual el cineasta va fer la seva última exploració en els conflictes entre humans. En moltes altres obres cinematogràfiques seves es fa present la música del composi-

tor, sobre el qual Bergman va arribar a dir: "Crec més en Bach que en Déu." Bach, precisament, creia que la seva música estava dictada per Déu i, així, creada al seu servei. Carles Santos em va dir en una entrevista que potser Bach és un músic tan gran perquè no creia que fos un geni: ni tan sols un creador. Qui sap si Bergman també ho hauria volgut. Això pensant que va dir que li hauria agradat ser com aquells artesans que construïen catedrals a l'edat mitjana sense carregar amb el pes de l'ego i de l'angoixa creativa individual. Una paradoxa en el cas d'un director considerat una mena de "déu creador".

L'ADORACIÓ PEL COMPOSITOR se'm va fer de nou present en veure dimarts passat, al cinema de Torroella de Montgrí, *Living Bach*, un documental d'Anna Schmidt que hi reuneix músics i cantants amateurs de corals de països dels diversos continents: tots senten una passió per Bach, una manera especial de viure la seva música i fins un sentiment d'agraïment per la

joia, el consol i l'esperança que els aporta. El punt de partida de la documentalista alemanya és el fet que el Bachfest Leipzig convoca, des de fa unes quantes edicions i amb el lema "*We are Family*", cantants de corals d'arreu del món perquè cantin junts en un concert a l'església de Sant Tomàs, on, des del 1723 i 1750, el compositor va exercir com a *kantor* i, en els oficis litúrgics, s'hi van sentir per primera vegada bona part de les seves obres religioses. Anna Schmidt va centrar-se en alguns dels participants en l'edició del 2022 i és així que, per captar com "viuen Bach", va viatjar al Paraguai, Malàisia, Austràlia, Sud-àfrica, el Japó, els EUA, França i els Països Baixos. Finalment, va filmar-los en la seva trobada a Leipzig mentre assajaven el concert a l'església de Sant Tomàs. La seva idea va ser, "en un món que cada vegada divideix més", mostrar alguna cosa que uneix. És així que els protagonistes del documental senten que formen part d'una família: Bach els uneix en una passió compartida amb molts d'altres.

ANNA SCHMIDT ho va explicar en el col·loqui posterior a la projecció de *Living Bach*, film amb el qual va iniciar-se la programació, dins del marc del Festival de Música de Torroella, de l'anomenat In-Edit Empordà. Aquest és una extensió del festival In-Edit, que, nascut a Barcelona el 2003, ha anat incorporant edicions en ciutats de diversos països (Alemanya, Grècia, el Brasil, Xile, l'Argentina, entre altres) amb la idea comuna de projectar documentals sobre música (de tota mena d'estils) complementats amb concerts i altres activitats relacionades. En el col·loqui a propòsit de *Living Bach*, induït per Oriol Altell (director artístic d'In-Edit) i el director Sergi Camerón com a col·laborador en "l'extensió empordanesa", hi va participar la violinista Amandine Beyer, que poc abans havia interpretat uns peces de Bach al Palau Solterra, seu torroellenca de la Fundació Vila-Casas. A Beyer li va agradar que el documental reculli l'experiència de persones que viuen intensament la música sense dedicar-s'hi professionalment: "La separació entre amateurs i professionals en el món musical és força recent. Crec que, com es fa al FestBach de Leipzig, hi hauria d'haver més col·laboració entre uns i altres. Els professionals podem aprendre de l'esperit amateur." La violinista, que demà inaugurarà la nova edició del festival de Torroella actuant amb un grup de joves intèrprets (Acadèmia EEEemerging) assumint-ne la direcció, va reconèixer que no té l'experiència espiritual amb Bach (sí amb altres músics) que diuen sentir molts dels participants en el documental: "En tot cas, m'ha emocionat sentir com en parlen." Tanmateix i, en la seva manera d'interpretar Partites i Sonates de Bach, no només hi ha tècnica, sinó també la transmissió d'una emoció.

“L'adoració per Bach se'm va fer present en veure al cinema de Torroella de Montgrí 'Living Bach', un documental d'Anna Schmidt

“Els protagonistes del documental senten que formen part d'una família: Bach els uneix en una passió compartida